

De vrijwilliger Riek

Disco- en sambal

Riek heeft eens een hele waaknacht doorgebracht met een rond-draaiende, glitterende discobal; tijdens een andere nacht kreeg ze de ene Indische lekkernij na de andere, maar de mooiste waaknacht was toch bij een oude dame die een jeugdvriendin van haar overleden moeder bleek te zijn. Riek: "Dat kwam bij toeval naar voren. Ze vroeg waar ik vandaan kwam, de link was snel gelegd en daarna hebben we zo'n beetje de

hele nacht herinneringen op zitten te halen. En genoten en gelachen." "Ik ben zelf heel voorzichtig met vragen stellen", gaat ze verder. "Als iemand wil praten, komt het gesprek vanzelf op gang. Ik word natuurlijk wel eens nieuwsgierig als er allerlei foto's staan of hangen, maar ik begin daar nooit over. Het is privé en je weet nooit wat je losmaakt." "Die discobal hing trouwens bij een man die jarenlang disk-jockey was geweest.

Dat hij die sfeer wilde

vasthouden, dat kon ik wel begrijpen. Minder begrip had ik voor zijn buurman die, dronken en zeer luidruchtig, met een eigen sleutel, middenin de nacht binnen kwam vallen. 'Mijn meneer' sliep net lekker en dus heb ik die buurman zeer dringend weer buitengezet."

Veiliger

Het Indische eten werd haar aangeboden door de dochters van een terminale mevrouw.

Riek: "Ik vond het eigenlijk vreemd dat ik de hele nacht moest blijven, maar ik mocht niet weg. Waar ze precies bezorgd voor waren, heb ik niet ontdekt, maar ze voelden zich veiliger als ik bleef. Alle

waak-collega's werden op dezelfde manier verwend en we moesten later ook allemaal op de begrafenis komen. Weer met een vracht lekker eten."

Dat is voor Riek één van de peilers onder het vrijwilligerswerk bij de VPTZ. De voldoening dat je helpt om het einde zo goed en zo veilig mogelijk te maken, in de eigen thuis-sfeer. "En dat je zomaar binnengelaten wordt in iemands meest intieme stukje leven, ik blijf het bijzonder vinden dat ik dit mag doen."

Een andere peiler onder het vasthouden: de contacten met de

andere vrijwilligers zijn voor Riek heel belangrijk; ze sluit aan bij alle serieuze en feestelijke bijeenkomsten. "We vormen een warme en hechte groep", vindt ze, "en daar voel ik me bij thuis."

**"DAT JE ZOMAAR
BINNENGELATEN
WORDT IN IEMANDS
MEEST INTIEME
STUKJE LEVEN."**

Riek

Het enige lastige onderwerp waar ze heel af en toe mee te maken krijgt, is euthanasie. "Palliatieve sedatie is er om het sterven zo pijnloos mogelijk te maken, dat vind ik mooi. Maar euthanasie past niet bij mij; ik zou er zelf nooit om vragen. Toen ik bij iemand waakte die mij vertelde dat dit zijn laatste nacht was, dat 'het' morgen zou gebeuren, wist ik me voor het eerst geen houding te geven. Maar ik respecteer andersmans keuze natuurlijk wel."

Riek is inmiddels 75 jaar oud, maar ze blijft het waken voorlopig volhouden. "Mijn man was het er nooit helemaal mee eens, dat ik nachten op pad was. En nu hij 88 jaar is, ben ik daar maar mee gestopt. Ik waak alleen nog overdag."

